

τὴν διαβεβάζωσιν τῆς ἐξαίρετου ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελῶ

πιστὸς ὑμῶν φίλος

ΚΙΑΜΗΛ.

•Υ. Γ. Ἐπειδὴ μανθάνω ὅτι ἔχετε ἀνάγκην μελῶν διὰ τὸ κόμμα σας μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ βουλῇ ψηφοφορίας, σᾶς στέλλω δύο χεῖρας, ἃς ἀπέκοψα σήμερον ἀπὸ ἑνα εὐνοῦχόν μου.

ΔΗΛ. (ἀποθέτων τὴν ἐπιστολὴν γράφει ἀμέσως τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν).

•Ἐξοχώτατε,

•Ἐδέχθην μετ' εὐγνωμοσύνης τὸ δῶρον. Χρημάτων τῶν ὄντι δὲν ἔχω ἀνάγκην, διότι οἱ πατέρες μας μᾶς ἐδίδαξαν νὰ ζῶμεν μὲ ἄρτον ξηρὸν καὶ λάχανα. Τὴν ταχυκακοθήκην ἐσυλλογίσθην νὰ τὴν δωρήσω εἰς κανένα ἐκ τῶν βοηθησάντων με ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸ εὐχάριστον γεγονός, ἀλλ' ἐφοβήθην μήπως κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν μεταστάσεων περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ κ. Λομβάρδου. Πολυτιμότεραι μοι ἦσαν αἱ δύο κεκομμέναι χεῖρες· τὴν μίαν ἀπέστειλα ἀμέσως εἰς τὸν Ἑθνικὸν Δεσμὸν, διότι τὴν ὤφειλον, τὴν ἐτέραν φυλάττω διὰ μέλλοντά τινά ὄρκον.

Τῆς Υ. Ἐξοχότητος πιστὸς καὶ εὐγνώμων θεράπων
Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Υ. Γ. Σᾶς στέλλω μικρὸν ποσὸν διὰ νὰ φιλοδώρησῃτε ἐκ μέρους μου τὸν ἀτυχῆ εὐνοῦχόν. Πέθανόν ὁ ταλαιπώρος νὰ ἔχῃ τέκνα».

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΕ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν φονευθέντων
καὶ πληγωθέντων Στρατιωτῶν.

Εἰς νέαν πάλιν πανήγυριν καλεῖται τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν σήμερον, τὴν ἐκκύβευσιν τοῦ λαχείου καὶ τὴν δημοσίαν διανομὴν τῶν κερδῶν.

Ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ ὑπερέβη τὰς προσδοκίας τῆς ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς, ἥτις ἠναγκάσθη τρεῖς νὰ ἐκτυπώσῃ νέα γραμματῖα, ἀνελθόντα μέχρις ἑνδεκαχισχιλίων ἐν συνόλῳ, ν' αὐξήσῃ δὲ τοὺς κερδαίνοντας ἀριθμοὺς ἀπὸ τῶν ἀρχικῶς ὀρισθέντων 700 εἰς 1200.

Καὶ τὰ δύο ταῦτα εἶνε χαρακτηριστικώτατα φαινόμενα τῆς στοργῆς τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ πρὸς ἐκείνους, αἵτινες ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος, διότι καὶ εἰς τὴν ἐκποίησιν τούτων λαχνῶν καὶ εἰς τὸν πλουτισμὸν τῶν κερδῶν διὰ τῶν δωρημάτων συνέτειναν ἀπασαί αἱ τάξεις, καὶ αὐταὶ αἱ μᾶλλον πενόμεναι, τὸ δὲ χρήμα ὅπερ μέλλει ν' ἀνακουφίσῃ ταλαιπωρουμένους χήρας καὶ κλαίοντα ὄρφανὰ εἶνε ἀληθὲς καὶ γενικὸς ἔρως πάντων.

✱

Ἡ γενικὴ δ' εἰσφορὰ δωρημάτων ὑπὲρ τοῦ λαχείου κατέστησε ταῦτα τόσοι ποικίλα, τόσοι ἀνόμοια, τόσοι παρὰ δόξα ἐν πολλοῖς, ὥστε ἡ διανομὴ αὐτῶν πολλὴν θὰ παρὰ σκηνὴν τέρψιν σήμερον εἰς τοὺς θεατάς. Ἐτάχθησαν δὲ καὶ εἰς τοιαύτην σειρὰν κληρώσεως ὥστε μᾶλλον καταφανὲς θὰ φαίνεται ἡ ἀντίθεσις αὐτῶν.

Οὕτω μετὰ βαρύτιμον ἐργόχειρον κεντηθὲν ὑπὸ κρινο-

δακτύλων χαριέσσης κόρης θὰ ἔρχεται μεγάλη σιδηρὰ περόνη τοῦ μαγειρείου καὶ μετ' αὐτὴν φιάλη κιννίνης καὶ μετὰ τὴν κιννίνην συναλλαγματικὴ κουρέως ἀναδεχομένου νὰ ξυρίξῃ ἐπὶ διμηνίαν δωρεὰν τὸν καλὸν τυχόν κομιστήν, εἴαν ἔχῃ καὶ εἴαν δὲν ἔχῃ πώγωνα.

Τὸ δὲ ἀκκατάλληλον καὶ ἀσυμβίβαστον τῶν κερδῶν πρὸς τοὺς κερδαίνοντας θὰ κορυφώσῃ ἐν πολλοῖς τὴν θυμηδίαν τοῦ κοινοῦ. Ὑποθέτομεν ἄρα δέσποιναν κερδαίνουσαν τὴν ὑπὲρ τῶν πεσόντων εἰσφορὰν τοῦ κουρέως, ὑποθέτομεν σεβάσμιον πρεσβύτην εἰς ὃν ἡ τύχη εὐνοϊκῶς παρέσχει πλεκτὰ ὑποδμητῖα βρέφους, ἢ τόμον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», ὑποθέτομεν νεαρὸν κομψευόμενον τιμώμενον διὰ μεγάλης καλλιάρας τρυπητῆς καὶ παχὺν οἶνοπώλην ἀπάγοντα ἐν θρίαμβῳ πῖλον γυναικεῖον.

✱

Ἡ ἐκκύβευσις γενήσεται ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ φαληρικοῦ θεάτρου· ἡ ἐν τῷ περιβόλῳ εἰσόδος ἔσται προσιτὴ ἀντὶ ὀλιγολέπτου τιμήματος, κατάλογος δὲ πλήρης τῶν κερδῶν θὰ πωλῇται πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων. Τοιαύτη ἔσται ἡ σημερινὴ ἐν Φαλήρῳ ἐορτή, ἥτις βεβχίως θέλει συγκαλέσῃ πάλιν τόσον πλῆθος, ὥστε προστιθεμένων καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς εἰσπραξέων ν' ἀνέλθωσιν εἰς 20 χιλιάδας δραχμῶν αἱ ἔλκῃ πρόσουδοι ἐκ τῶν δύο φιλανθρωπικῶν ἐορτῶν καὶ τοῦ λαχείου.

Εἰς Φάληρον λοιπὸν καὶ καλὴν τύχην! Ἄν πεινάσωμεν καὶ σήμερον ὅπως τὴν ἄλλην φορὰν, ἃς συλλογισθῶμεν ὅτι ἡ πείνά μας γίνεται ἀφορμὴ νὰ φάγωσιν ἄλλοι πεινῶντες πολὺ, πολὺ πλειότερον ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Τζογαλοποῦς

Τώρα ποῦναι κάθε Δέσχης ἡ ἐξώπορτα κλεισμένη
καὶ τῆς τράπουλας ἔχῃθη κάθε κέρδος καὶ ζημία,
ἄλλος τρόπος σωτηρίας διὰ σᾶς δὲν ἀπομένει,
παρὰ θέσεις τὰ σᾶς δώσουν εἰς τοῦ κράτους τὰ Ταμεῖα.

Λοῦρε

ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΙ

Ὁ θρίαμβος τοῦ ἐκ Κερκύρας μουσουργοῦ κ. Σπυρ. Σαμάρρα ἐρπίδρυνε δικαίως πάντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι φίλους τῆς τέχνης καὶ τὸ εὐελπι μέλλον τοῦ νεαροῦ συνθέτου τῆς «Flora Mirabilis» διαθρύπτει καὶ παρηγορεῖ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, τισούτω μᾶλλον ὅσον ἡ ἐπίδοσις ἡμῶν ἐν γένει μὲν εἰς τὰς ὠραίας τέχνας, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν μουσικὴν δὲν ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε οἷα προσεδόξατο, οἱ θρίαμβοι δὲ ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ τῇ τασούτον συντελεσάσῃ ἀλλαχοῦ εἰς τὴν λάμπρυνσιν τῆς ἐθνικῆς δόξης, παρ' ἡμῖν ὑπῆρξαν σπάνιοι καὶ οὐχὶ ἄξιοι λόγου πολλοῦ. Ἀπορον ἀληθῶς πῶς τὸ νεώτερον ἑλληνικὸν πνεῦμα τὸ τόσο γοργόν καὶ χάριεν, τὸ τόσο ἠδελφωμένον μετὰ τῆς ἀρμονίας δὲν ἐπετέλεσε προόδους ἐν τῇ μουσικῇ, ἥτις ἔσχε κοιτῆδαν τὴν χώραν ταύτην κατὰ τὰς ἀρχαιοτάτας ἱστορικὰς περὶ ἀδόσεις, λυπηρότατον δὲ ὅτι δὲν κατεβλήθη ἐνέργεια ἐνδελεχῆς καὶ μετ' ἀρυσιώσεως γινόμενη ὅπως περισυναχθῶσι καὶ ἀποκαθαρθῶσι ἀπὸ παντὸς ὀθνεῖου οἱ περιπαθεῖς ἤχοι τῆς δημώδους φόρμιγγος, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτῶν σχηματισθῇ βαθμηδὸν μουσικὴ ἐθνικώτερον ἔχουσα χρωματισμὸν. Ἡ ὀλιγωρία

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΓΟΥΔΑΣ

τῶν ἐκάστοτε ἐχόντων καθήκον νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς ἐν γένει ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἔθνους εὐθύνεται ἰσως ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν παρὰ μέλησιν καὶ τὸν μαρμαρὸν τοῦ παρ' ἡμῖν μουσικοῦ αἰσθήματος. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν πρόθεσιν ἔχομεν, οὔτε τὸν κατὰλληλον πρὸς τοῦτο καιρὸν διὰ νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐπὶ πλέον εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα· ἀπλῶς μόνον ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς προσφάτου ἐπιτυχίας τοῦ Ἑλλήνου μουσουργοῦ, θὰ παρὰσχῶμεν πληροφορίας τινὰς περὶ τῶν Ἑλλήνων ὅσοι μέχρι τοῦδε ἠσυχολήθησαν περὶ τὴν σύνθεσιν μελοδραμάτων, ἃς εὐμενῶς μᾶς ἀνεκοίνωσεν εἰς τῶν παρ' ἡμῖν δοκιμασμάτων μυστῶν τῆς ὥραιας ταύτης τέχνης, καὶ ἃς ἐλπίζομεν ὅτι θ' ἀποδεχθῶσιν εὐχαρίστως οἱ φιλόμουσοι.

Ἡ μουσικὴ ἐκαλλιεργήθη ἐν Ἑπτανήσῳ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μέρος τῆς Ἑλλάδος, διὰ λόγους ἱστορικοὺς καὶ γεωγραφικοὺς καταστήσαντας εὐχερεστέραν τὴν μετὰ τῆς Ἑσπερίας καὶ ἰδίως μετὰ τῆς Ἰταλίας ἐπικοινωνίαν. Γενάρχης τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς καὶ κορυφαῖος αὐτῆς μύστης θεωρεῖται δικαίως ὁ περικλεῆς Κερκυραῖος Νικόλαος Χαλκιόπουλος Μάντζαρος, ὁ ἀείμνηστος μελοποιὸς τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου. Μελοδράματα οὐχ ἥττον δὲν ἀπετόλμησέ ποτε νὰ συνθέσῃ ὁ ἔξοχος καλλιτέχνης καὶ βαθύτατος τῆς μουσικῆς τέχνης γνώστης, διατεινόμενος ὅτι τὰ ἔργα του ὅσον καλὰ καὶ ἂν ἦσαν δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξομειωθῶσι μετὰ τῶν γενομένων ἤδη παρὰ τῶν μεγάλων τῆς Δύσεως μουσουργῶν. Οἱ μεταγενέστεροι ὅμως Ἑπτανήσιοι μουσουργοί, τολμηρότεροι τοῦ Μαντζάρου, συνέθηκον διάφορα μελοδράματα· γονιμώτατος δὲ πάντων ὑπῆρξεν ὁ Ζακύνθου καὶ Παῦλος Καρρὲρ συνθέσας τὴν *Rediviva* μελοδράμα παρασταθὲν ἐν ἔτει 1854 ἐν Μιτόπιν ἐν Κερκύρᾳ. Πλὴν αὐτοῦ ὁ κ. Καρρὲρ ἄλλα μελοδράματα, ἐν οἷς ἡ *Μαρία Ἀρτίων* σταθεῖσα πρὸ δύο ἐτῶν ἐν Ζακύνθῳ καὶ ὁ *Μαρκὸς Βότσαρης*, παρασταθεῖς πρὸ τινων ἐτῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα θεάτρῳ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐκ τοῦ μελοδράματος τούτου ἐγένοντο δημοτικώτατα καὶ ψάλλονται εἰσέτι ᾄσματα τινὰ ἐντέλως διασκευασθέντα ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν μελωδιῶν γνω-

στῶν δημοδῶν ᾄσμάτων. Ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον *Μάρκος Βότσαρης* συνέθεσε μελοδράμα ἀνέκδοτον εἰσέτι, καθόσον γινώσκομεν καὶ ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ μουσικοδιδάσκαλος κ. Νικόλαος Μεταξᾶς Τζανῆς.

Δύο μελοδράματα, ὧν δυστυχῶς ἀγνοοῦμεν τὸν τίτλον συνέθηκον ἐπὶ γαλλικῶν στίχων ὁ κ. Φριδερῖκος Σπηθῆνης, Ἀγγλος τὴν καταγωγὴν, γεννηθεὶς ἐν Κεφαλληνίᾳ, χρηματίσας ἐπὶ τινὰ καιρὸν διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα Ὠδείου. Τὸ ἐν τῶν μελοδραμάτων τούτων παρεστάθη εἰς μικρὸν τῶν Παρισίων θεάτρον.

Ὁ ἐξ Ἰθάκης κ. Δ. Ροδοθέατος συνέθηκε μελοδράμα, οὗτινος ἐπίσης ἀγνοοῦμεν δυστυχῶς τὸ ὄνομα, παρασταθὲν τὸ 1881 ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Τεργέστης.

Πολύκροτοι ὑπῆρξαν αἱ ἐπιτυχίαι τῶν δύο μελοδραμάτων τοῦ δικασήμου καθαριστοῦ Σπυρίδωνος Εἰντα, παρασταθέντων ἀμφοτέρων ἐν Κερκύρᾳ. Τὸ πρῶτον, Ὁ κόμης *Γουλιανὸς* παρεστάθη ἐν ἔτει 1857 τυχὸν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς. Τὸ θεάτρον ἐφωταγωγήθη καὶ διεκοσμήθη ἐορτασίμως, πληθὺς δὲ στεφάνων ἀπενεμήθη εἰς τὸν μουσουργόν, ὅστις συνωδεύθη ὑπὸ τοῦ ἐπευφημοῦντος καὶ λαμπροδηφοῦντος πλήθους εἰς τὴν κατοικίαν του. Τὸ δεύτερον Ὁ *Ἰσοψήφιος*, συντεθὲν ἐπὶ κωμικοῦ δράματος ἑλληνιστὶ γεγραμμένου, οὐχὶ ὅμως λίαν ἐπιτυχοῦς τὴν εὐρεσιν καὶ τὴν στιχουργίαν, παρεστάθη μετ' ἰσῆς ἐπιτυχίας ἐν ἔτει 1870, πολλὰ δὲ αὐτοῦ σκηναὶ παρίστανται συχνάκις καὶ ἐνταῦθα καὶ ἀλλοχρῶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ ἔργα ἑλλήνων μουσουργῶν, ἢ ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ ξένων ἀπὸ πολλοῦ ἐγκαταστημένων γενόμενα δὲν γνωρίζομεν, πλὴν τοῦ Ἀρχαδίου τοῦ μακαρίτου Παριζίνου, ὅπερ ὅμως δὲν φέρει τὰ στοιχεῖα μελοδράματος. Ὁ κατάλογος δὲν εἶνε μακρὸς· ἀλλ' ἃς εὐχρηθῶμεν οἱ νεώτεροι ν' αὐξήσωσιν αὐτόν, μεριμνῶντες κυρίως ὡς ἀποδώσωσιν εἰς τὰ ἔργα τῶν ἐθνικώτερον χαρακτῆρα. Ἐχομεν ἀνάγκην ἀρμονίας. Ὁ μέγας Καβούρ εἶλεγε περὶ τοῦ Βέρδη: Ὁ ἄνθρωπος ὁ συνθέσας τὸν *Γροβατόρε* δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἐκ τοῦ κοινοβουλίου μας, ἐνθα πρὸ πάντων πρέπει νὰ βασιλεύῃ ἡ ἀρμονία. Δι' ἡμᾶς ἡ τοιαύτη ἀνάγκη εἶνε δεκάκις περισσότερον αἰσθητὴ, ἀλλὰ δὲν πειράζει· ἃς ἀποκτήσωμεν καλλιτέχνας διὰ τὴν τέχνην μόνον καὶ ὅταν πλεονάσωσι, τότε δανειζόμεν μερικὺς καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἀποστέλλομεν αὐτοὺς εἰς τὸ βουλευτήριον νὰ παρακαθίσωσι μετὰ τοῦ κ. Τράκα καὶ τοῦ κ. Παπαδαίου.

Ἡρώδης ὁ Ἄττιος

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΗΜΟΥ

Ἀσμοδαῖον. Φαίνεται ὅτι δὲν ἔχετε μεγάλην πατρὰν περὶ τὸ ἐκλέγειν. Δάδετε τὴν καλωσύνην νὰ διέλθῃτε ἐκ τοῦ γραφείου μας διὰ νὰ σᾶς δώσωμεν μερικὰς ἀναγκαίας δόγητας. — Μ. Τ. Λάρισσαν. Ἐλήφθησαν ἑγκάρδια συλλυπητήρια μετ' ὀλίγον γράφαμεν ἰδιαιτέρως. — Μαζέτα Κων(πο)λι. Τί κομπετερίαις πάλιν εἶν' αὐταί; Περιμένομεν ἀναστροφικῶν. — Κλάκ. Μὴ ὅσην καλὴν θέλησιν καὶ ἂν ἔχωμεν, εἶνε ἀδύνατον· εἶνε πολὺ ἀδόκιμα.

ΧΑΒΙΑΡΙ ἀρίστης ποιότητος καὶ γλυκύτατον πωλεῖται μόνον εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου παντοπωλεῖον τοῦ θαναποῦλου

ΑΜΑΞΗΛΑΤΗΣ πεπειραμένος ζητεῖ θέσιν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.